

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνοδρουνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δμ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34

Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματῶσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ γυναῖκες εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας Α'. — Αἱ Παρισινὰι με-
γάλαι ἀγοραὶ (ὑπὸ κ. Μαρίας Γεωργιάδου). — Ἐν εἰκοσοῦήμερον ἐν τῷ
Ἄρσακείῳ ἸΘ'. — Τὰ ὄνειρα (ὑπὸ κ. Dr. Witkowski). — Λόγια τῆς
καρδίας (ὑπὸ δος Μαρίας Πίπιζα). — Ὑγιεινὴ τῆς παιδικῆς ὁράσεως
(ὑπὸ κ. Μαρίας Νεβῶ ἱατρὸς). — Διάλειξις κ. δ' Ἑστραί. — Κατὰ τῆς
ἀναίμιας. — Θεατρικαὶ παραστάσεις σχολείων. — Συναυλία Ὁδείου. —
Ποικίλα. — Συμβουλαί. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Αἱ Ἑλληνίδες κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας

Α'.

Τὸ φλέγον ζήτημα τῆς ἡμέρας, τὸ πάντας ἐξ ἴσου συγκι-
νοῦν καὶ ἀπασχολοῦν εἶναι τὸ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.
Ἐπιτροπαὶ καὶ ὑποεπιτροπαί, δημοσιογράφοι καὶ ἐπιχειρημα-
τῆται, ξενοδόχοι καὶ ἔμποροι, ἐπιστήμονες καὶ καλλιτέχναι,
ὄλων ἠκούσθη ἢ γνώμη, ὄλων ἐζητήθη καὶ ζητεῖται ἢ συν-
δρομὴ πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς μεγάλης αὐτῆς διεθνοῦς πκνηγύ-
ρωας.

Μόνον ἡμεῖς αἱ γυναῖκες, ἐκτὸς τῆς γνωστῆς ριφθείσης
ιδέας περὶ καθαρῆς τῆς πόλεως παρὰ τινος συναδέλφου,
δὲν ἐθεωρήθημεν ἱκαναὶ καὶ κατάλληλοι, οὔτε μίαν ιδέαν νὰ
δώσωμεν, οὔτε δείγματα τῆς υπέρβασίς μας ὡς γυναικῶν
πολιτισμένων νὰ ἐπιδείξωμεν. Τὸ ζήτημα τῆς διοργανώσεως
Ἐκθέσεως, περὶ ἧς ἡμεῖς ἐγράψαμεν, φαίνεται διατρέχον τὸν
κίνδυνον νὰ ματαιωθῇ, ἕνεκα τῆς διὰ λόγους ὑγείας ἀδυνα-
μίας μας ἐπὶ ἓνα ἦδη καὶ ἡμισὺν μῆνα νὰ καταβάλλωμεν τὰς
ἀναγκαίαις πρὸς τοῦτο ἐνεργείαις. Ἄλλ' αἱ γυναῖκες ἐν
Ἑλλάδι δὲν ἀσχολοῦνται μόνον εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν βιο-
μηχανίαν. Ἐὰν δὲ δυσκατόρθωτος εἶναι διὰ τὸ ὀλίγον τοῦ
πολιειπομένου χρόνου ἢ διοργανώσεως τελείας ὅπωςδήποτε ἐκ-

θέσεως, δυνατὴ ὅμως καὶ εὐκολοὶ ἢ ἀλλοίαι τῶν Ἑλληνίδων
ἀξιοπρεπῆς παράστασις κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας.

Ἡ φιλανθρωπία, ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ καλλιτεχνία, ἡ ἰδιωτικὴ
γυναικεία βιομηχανία εἶναι τόσοι κλάδοι, εἰς οὓς ἡ Ἑλληνίς
δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὰς γυναικῆς τῶν πολιτισμένων
λαῶν. Πολυτελεῖ καὶ μὴ μέγαρα ὑφούνηται ὑπερήφανα, στε-
γάζοντα τὴν ἐν τῇ ἐκπαίδευσί, φιλανθρωπία καὶ βιομηχανία
δράσιν τῆς γυναικός. Πολύτιμοι δὲ χρυσαὶ σελίδες τῆς ἱστο-
ρίας μας ἀνάγονται εἰς τὴν εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν καὶ τὸ
πατριωτισμὸν τῶν γυναικῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς ἀπελευ-
θερώσεως καὶ ἀποκαταστάσεώς μας ὡς ἔθνους ἐλευθέρου.

Ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ γείνουν γνωστά, εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἀλ-
λοδαπῆς ὁμογενεῖς καὶ εἰς τὸ πλῆθος τῶν ξένων, οἱ ὅποιοι
θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν πόλιν μας κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀγῶνων.
Ἄλλ' ἀπαιτεῖται ἐν εἶδος ἐνώσεως, ἔστω καὶ προσωρινῆς,
ὄλων τῶν σωματείων, ὄλων τῶν γυναικείων κέντρων, ὄλων
τῶν ἐξεχουσῶν γυναικείων προσωπικοτήτων πρὸς συστηματι-
κὴν καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργείαν.

Μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ δύναμις ἐγκρίεται ἐν τῇ ἐνώσει. Μὴ
λησμονῶμεν ὅτι μεταξὺ τῶν ἐπισκεπτῶν τῶν Ὀλυμπιακῶν
ἀγῶνων θὰ ὑπάρχη καὶ μέγας ἀριθμὸς γυναικῶν, ἐκ τῶν
μᾶλλον ἀνεπτυγμένων, ἐκ τῶν μᾶλλον προοδευτικῶν τοῦ κό-
σμου ὄλου. Ὅτι ὅλοι αὐταὶ θὰ κρίνουν τὴν πρόσδόν μας ὡς
ἔθνους, ὄχι μόνον ἐκ τῆς καλῆς διεξγωγῆς τῶν ἀγῶνων,
ἀλλ' ἰδίᾳ ἐκ τῆς παρ' ἡμῖν τελουμένης γυναικείας κινήσεως,
ἀφοῦ ὡς γνωστὸν γνώμων ἀσφαλῆς τῆς ἀναπτύξεως καὶ
προόδου λαοῦ τινος εἶναι ἡ ἀνάπτυξις καὶ πρόσδος τῶν γυ-
ναικῶν αὐτοῦ.

Λοιπὸν προτείνωμεν τὸν σχηματισμὸν ἐπιτροπῆς ἐκ κυ-
ριῶν, εἰς ἣν νὰ λάβουν μέρος ἐν ἧ καὶ πλείονα μέλη πάντων
τῶν ἐνταῦθα γυναικείων φιλανθρωπικῶν σωματείων, αἱ δι-
ευθύντριαὶ πάντων τῶν ἀνωτέρων γυναικείων ἐκπαιδευτη-

ρίων, ή διευθύνσεις τής γυναικείας βιβλιοθήκης, αί παρ' ήμιν
 όπως δήποτε διακρινόμενοι γυναικεία προσωπικότητες, και
 ή παρ' ήμιν γυναικεία δημοσιογραφία. όπως από κοινού κα-
 ταρτίσωσιν έν πρόγραμμα, προς αξιοπρεπή πράστασιν του
 γυναικείου φύλου κατά τους Όλυμπιακούς αγώνας.

Είς τό πρόγραμμα αυτό πρέπει να όρισθώσι: α. Τό ζήτημα
 τής φιλοξενίας, ήν όφείλομεν να διοργανώσωμεν, ιδία χάριν
 των κυριών, αϊτινες θά ταξειδεύουν άνευ συνοδών άνδρων,
 και αϊτινες ένδεχόμενοι να μήν εύρουں κατοικήσι, έν ό συν-
 οστισμός του κόσμου είναι υπέρτερος του προϋπολογιζομένου.

β. Τό ζήτημα τής καθ' όρισμένους ήμέρας επισκέψεως όλων
 των φιλανθρωπικών καταστημάτων και των άνωτέρων ή-
 μών Περθεναγωγείων, και τής υπό ειδικών προσώπων άνε-
 πτύξεως του σκοπού και προορισμού έκάστου τούτων.

γ. Αί καθ' όρισμένους έσπέρας γενησόμενοι διαλέξεις κυ-
 ριών περί των γυναικων κατά τους Όλυμπιακούς αγώνας
 τής αρχαιότητος, περί των έπιγραφών Έλληνίδων αϊτινες
 διεκρίθησαν κατά την έθνικήν ήμιν παλιγγενεσίαν περί των
 γυναικων μας κατά την αρχαιότητα και τον μεσαίωνα,
 περί τής δράσεως τής συγγραφέως Έλληνίδος, διαλέξεις αϊ-
 τινες έναλλάξ δύνανται να γείνωσιν Έλληνιστί και Γαλλι-
 στί, όπως και εις τας άγνωστας τήν γλώσσάν μας ξένες
 γείνωνται καταληπτά τά λεγόμενα.

δ. Η από κοινού επίσκεψις των αρχίων μνημείων και ή υπό
 ειδικού αρχαιολόγου διδασκαλία. Αυται είναι αϊ πρώται ί-
 δέαι, αϊ βάσεις, ούτως ειπεΐν, επί των οποίων θά έργασθή ή
 έν λόγω έπιτροπή. Διά του τρόπου τούτου και εις τας ξένες
 θά παράσχωμεν αληθεΐς ένδουλεύσεις, ξεναγοΰσαι, και βοή-
 θούσαι αυτάς, και ήμεΐς θά παραστήσωμεν τήν γυναικείαν
 δράσιν έδω εύπρόσωπον, άνταξίαν λαού πεπολιτισμένου και
 ή φιλανθρωπία παρισταμένη σύσωμος θά επιβληθή και θά
 έλκύσθ έως γενναίως βοηθείας και ή εκπαιδευσις θά κινήσθ
 μεγαλείτερον όπως δήποτε ένδιαφέρον και ή γυναικεία βιο-
 μηχανία μας θά εκτιμηθή και αναζωογονηθή και ή άγνω-
 στος και εις τους πλείστους έκ των ήμετέρων, γυναικεία ί-
 storia μας θά ένθουσιάζθ.

Οί ξένοι δέ τότε δημοσιογράφοι και ταξειδιογράφοι δέν
 θά όμιλήσουں μόνον περί τής καλλονής και τής κομψότητος
 και έπιπολαιότητος των Έλληνίδων, ή περί των όργανων
 αυτων διαστάσεων και τής ανατολικής μαθηαότητός των
 (ίδε και άνταπόκρισιν Bourdon) και του έκ γλυκού και τρω-
 γαλλων σεργιρισματός των, περιγραφάς με τας όποιās μās
 συνείθισαν μέχρι σήμερα, αλλά θά τās κρίνουں και αυτάς
 ως όντα νοήμονα και λογικά, με καρδιάν και αϊσθημα και
 πατριωτισμόν, ως γυναίκας και συντρόφους λαού άνταξίου
 τής μεγάλης και έπιφανούς καταγωγής του.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΙΣΙΝΩ ΕΜΠΟΡΙΩ

Α'.

Η χαρακτηριστικώτερα μεταβολή τής εποχής μας εις τό
 κατ' έξοχήν Παρισινόν εμπόριον συνετελέσθη πρό εικοσαε-
 τίας έν τω κλάδω των νεωτερισμών, «nouveautés». Η
 ίδρυσις και ή τεραστία έπιτυχία των μεγάλων καταστημά-

των, των άναπληρούντων σήμερα δια τήν γυναίκα, δια τήν
 Παρισινήν τόσον, όσον και δια τήν ταξειδιώτιδα, τά άλλοτε
 μικρά έργαστήρια είναι δυό σύγχρονα προβλήματα, τά όποια
 ό οικονομολόγος περισσότερον του φιλοσόφου θά ήδυνάτθι να
 λύσθ, άλλ' άτινα ό παρατηρητής σπουδάξει μετ' εκπλήξεως
 και ένδιαφέροντος συνάμα, παρόμοιος προς τον περιηγητήν
 τον έν έκστάσει ιστάμενον πρό του μεγάλου όρολογίου του
 Στρακθούργου, τον ουδέν έννοούντα έκ του μηχανισμού αυτου.

Βλέπων τις λειτουργούσας τās παμμεγίστας αυτάς μη-
 χανάς, τās καταβροχιζούσας αληθώς τό πανταχόθεν συρ-
 ρέον έν αυταίς κοινόν, διερωτᾷ, έν τās σύγχρονα έθιμα του
 εμπορίου δέν έπιστρέφουں και πάλιν εις τήν Ανατολήν υπό-
 θεν εξήχθησαν.

Που λοιπόν ενεργείται τό εμπόριον τής Ανατολής; Είς
 τά μέγала έκείνα εμπορικά κέντρα, εις τά μπαζάρια ένθα
 τό πᾶν είναι συσσωρευμένο, και όπου ό αγοραστής εύρίσκει
 τά πολυπληθᾷ άντικείμενα τής όρέξεως και φιλοκαλίας του,
 και τά όλως χρήσιμα εις τās πρώτας ανάγκας του βίου αυ-
 του; Είς τās μεγάλας αυτάς αγοράς, ένθα πληθύς και άπε-
 ρίγραπτος ποικιλία εμπορευμάτων συσσωρεύεται, έκτυλίσ-
 σεται, εκτίθεται και σύρει τον πλούσιον καθώς και τον
 πτωχόν, τήν εύγενή τιτλοφόρον δέσποιναν και τήν άσκεπᾷ
 εργάτιδα, τήν με γουναρικά περιτετυλιγμένην έταίραν,
 και τήν μόλις από του ψύχους προφυλασσομένην υπό άπλου
 επενδύτου γυναίκα του λαού, τήν άγροτικήν πριγκίπισσαν
 ήτις κάμνει τās προμηθείας αυτης έκ τής πρωτευσσης και
 τήν όπωροπώλιδα τής γωνίας τής όδοϋ, τής όποιās ή έμ-
 προσθέλλα φέρει εισέτι τρανή ύγνη τής άποκεφαλίσεως όρ-
 νιθος; Ο συγχρωτισμός αυτός των δουκισών και των εργα-
 τίδων, των νεοπλούτων και των άναγκαιούχων, των άστών
 και των έλαφρών γυναικων συντελεΐται έντός των άχνων
 αυτων καταστημάτων, προς μόνον τον σκοπόν τής οικονομίας
 καιρου και χρημάτων αναλόγως του βαλκαντίου έκάστης.

Παρηλθεν άνεπιστρεπεί ό καιρός καθ' όν ό μικρός κατα-
 στηματάρχης άνέμενε φιλομειδής πρό τής θύρας τους δυστρό-
 πους πελάτας αυτου υποσχόμενος τιμάς άνωτέρας παντός
 συνγωνισμού, αϊ δέ εύγενείς κυρία προσεκάλουں αυτον εις
 τά μέγαρα των και δια να τον έξευμενίσουں δᾷθεν τον ήρώ-
 των πρώτον περί τής υγείας των τέκνων του.

Παρηλθεν επίσης ό καιρός καθ' όν δέν έτόλμων οί οί των
 εμπόρων να όμολογήσωσιν, ότι οί πατέρες των επώλουں έρι-
 ούχθ. Σήμερα οί εργατικώτατοι άνθρωποι, οΐτινες έδημιούρ-
 γησαν τά κολοσιαία αυτα εμπορικά κέντρα άνακινούν τά
 εκατομμύρια δια του πτύου, και έν άλλοτε αϊ εύγενείς
 Μαρκησίαι μόλις κατεδέχοντο να σταματήσωσι τους ίππους
 αυτων εμπροσθεν του εργαστηρίου έριούχων, σήμερα ζεύγη
 ίππων των καταστημάτων αυτων, μεγάλης αξίας, εκτιμώ-
 μενα άντι δεκαδων χιλιάδων φράγκων, μεταφέρουσι τά αγο-
 ρασθέντα εμπορεύματα εις τās οικίας των πελατων.

Αναστάτωσι βεβαίως και δημοκρατία πάντα ταυτα.
 Έν τούτοις έν Παρισίαις αριθμούνται είνκοσι τοιαυτα μέγала
 καταστήματα, τά μεν πανίσχυρα και άκμαία, τά δέ βαί-
 νοντα ταχει βήματι προς τό σημεϊον τουτο ή προς τό άντί-
 θετον. Πάντα ουχ ήττον λειτουργούσιν υπό τους ίδιους όρους
 και αρχάς, έχοντα τās ίδιās βάσεις και θεωρίας του να έλ-

κώσει δηλαδή τήν γυναίκα δια παντός μέσου πραγματικού
 ή φαντασιώδους και περιβάλλωσιν αυτήν υπό παντός τε-
 χνητού πειρασμού. Τά όνόματα των καταστημάτων τούτων
 είναι σήμερα πασίγνωστα άνά τήν ύψηλίον, ως και τό γύη-
 τρον αυτων, ώστε οί μεν Παρισίνοι δέν γελώσι πλέον δι'
 αυτά, πλείστοι δέ ξένοι συγγραφείς άπεφάσισαν ήδη να γρα-
 ψωσι τήν ιστορίαν των.

Η πρώτη ιδέα των μεγάλων εμπορικων άνέρχεται εις
 τά πρώτα έτη τής αυτοκρατορίας. Είς μέγας Νομαρχίας ό
 Haussmann έχάρτατε μεγάλας όδους, μεγάλας δενδροστοι-
 χίας και μέγала βουλεβάρτα, κατά μήκος των οποίων έ-
 κτίζον μεγάλας οικίας και θέατρα. Ητο ό αϊών τής βιομη-
 χανικής μεταμορφώσεως έν τω μέσω του δρόμου αυτου, και
 έν τή αρχή του μεγαλείου του Η ιδέα τότε των μεγάλων
 εμπορικων καταστημάτων επήλθεν εις πολλούς βιομηχάνους,
 οΐτινες εφήρμοσαν αυτήν και επετέλεσαν μέγα τι. Η έπι-
 τυχία δέν έστειπε μεν τό έργον όλον, αλλά υπερέβη δια τι-
 νας εξ αυτων πᾶν όριον.

Η διοργάνωσις των καταστημάτων, ή διευθέτησις των
 ύφασμάτων, ή διαίρεσις των ξυλίνων θέσεων των προθηκων,
 ό πολλαπλασιασμός των έλυκυστικων άντικειμένων, τό πᾶν
 κατέστη έντός όλίγων μηνων πρώτον ζήτημα συμυ και
 έπειτα ανάγκης. Όταν δέ οί Παρισίνοι ειδόν ότι αϊ γοητε-
 υτικά αυτα αγοραϊ έγένοντο τόσον σπουδαία, ήρχισαν να
 επισκέπτωνται αυτάς φρενιτιωδώς.

Μετα δέ τον πόλεμον, ότι ή δημοσία περιουσία, προς στιγ-
 μήν κλονισθείσα, άποκατέστη έκ νέου, ή ανάπτυξις των
 μεγάλων αγορων υπήρξε καταπληκτική, τεραστία! Τοιαυτη
 δέ, ώστε αρχαιοί έμποροι, άποτροτιζόμενοι έως τότε, τήν
 πολυτέλειαν εκείνην, τον θόρυβον, τήν κίνησιν, τήν ρεκλάμαν
 ήτις επλήρου τον κόσμον όλον και έφερε τους αγοραστάς με
 τās χειρας πλήρεις χερτονομισμάτων, περίξ των έλκμθούν-
 των εκείνων πολυελκίων, ένθα έχνον και τās σκέψεις των
 πλέον, άπεμακρύνθησαν του πλαιου των συστήματος και
 ένεκολπώθησαν τό νέον. Δια τουτο, κατά τό 1878, κατα-
 στήματα στενά και σκοτεινά, εις απομεμονωμένας όδους,
 των οποίων τά γραφεία εφωτίζοντο εισέτι δι' έλκίου και ένθα
 περιπάτουں κατά τās χειμερινās ήμέρας επί άχϋρου, μετε-
 φέρθησαν ως δια μαγείας έν τή λεωφόρω του Μελοδράματος,
 εγκατεστημένα έντός μεγάρων, κτισθέντων εις βραχύτατον
 χρονικόν διάστημα και προσφέροντα εις τους πλαιους αυτων
 πελάτας, και εις τους νέους αγοραστάς και χρήσιμα και
 κάλλωπισμού κομψά άντικείμενα, ως και αϊ λοιπα μέγала,
 αγοραϊ, συμφώνως προς τās νέας συνθήκας του βίου και τήν
 ήγρησιν και τήν εκτίμησιν του κοινου.

Η πάλη τότε συνήρθη μεταξύ των πρώτων εγκαταστά-
 των, και των νεηλϋδων, των μεν διευθυνομένων υπό άν-
 δρων και κεφαλαίων, έξευρεθέντων εξ αυτης ταυτης τής έρ-
 γασίας και κάλως διεπομένων, των δέ υποστηριζομένων υπό
 μετόχων και κακώς επιβλεπομένων.

Τό κοινόν επεσκεπτετο όλας τās αγοράς αυτάς, έσπούδα-
 σεν αυτάς, τās έκρινε, και μετ' όλίγον, προσδιώρισε σαφώς
 τήν μεταξύ των καλών και μετρίων ύπισταμένην διαφοράν.
 Παρημέλησε τās μετρίκς κριθείσας, ίνα ρίψη όλον τό χρημά
 του εις εκείνας, τās όποιās κάλως εξέτιμησεν. Έξ ου ή κα-

τάπτωσις των μεν, και ή γιγαντιαία πρόοδος και άνάπτυ-
 ξις των άλλων.

Σήμερα μεταξύ πάντων των μεγάλων εμπορικων οικων
 πολυτελείας, δύο κολοσσοι υπερέβησαν τās ελπίδας των ίδρυ-
 των αυτων, τό Λουβρον, και τό Bon-Marché, άτινα θεω-
 ρούνται οί γίγαντες των αγορων.

Έν τή τρίτη Δημοκρατία τής Γαλλίας, ή μονομαχία των
 δύο τούτων κολοσσων, όρθίων έκτέρωθεν του Σηκουάνα, εύ-
 ρίσκεται έν πλήρει εξάψει. Από τής μιās ύχλης εις τήν έτέ-
 ραν ρίπτονται άκατακλύστως αϊ ρεκλάμα και τά εκατομ-
 μύρια.

(Έκ του Γαλλικου)

Μαρία Γεωργιάδου.

ΕΝ ΕΙΚΟΣΑΗΜΕΡΟΝ ΕΝ ΤΩ ΑΡΣΑΚΕΙΩ

ΙΘ'.

Όχι ό κήπος με τον άναπεπταμένο όρίζοντά του, με τον
 γαλανόν θόλον του, με τās όλοπρασίνοϋς δενδροστοιχίας του,
 άλλ' ή γυμνή και άκοσμος και σκονόλουστος αϊθουσα τής
 ένάρξεως των γραπτων εξέτασεων μās δέχεται και σήμερα
 δια τήν δικιμαστικήν εξέτασιν των εργοχειρων.

Ο κλάδος αυτός των τεχνικων μαθημάτων άνάγεται ά-
 ποκλειστικώς εις τήν ιδικήν μου δικαιοδοσίαν. Ουδεις έκ
 των κ. κ. συναδέλφων μου λαμβάνει μέρος, άναγκωρίζοντες
 τήν πλήρη άδαημοσύνη των εις τό μάθημα τουτο. Ουτε
 χαρτά, ουτε βιβλία, ουτε πένας μās χρειάζονται σήμερα.
 Ουτε νοημοσύνη έκτακτος, ουτε μεγαλοφυία, ουτε επιμέλεια
 έξαιρετική απαιτείται, ίνα μία κόρη χειρίζεται τήν βελόνην
 δεξιώς. Όλοι αϊ γυναίκες, κατά τήν γνώμην των πολλων
 σοφων, έγεννήθημεν δια τον άγονον και άκιρον άγωνα τής
 βελόνης, ήτις είναι τό μόνον όπλον, τό μόνον έφοδιον, τό
 όποϊον μās θέτουں εύχαρίστως και άνευ ουδεμιās αντιρρή-
 σεως, άνά χειρας δια τον άγωνα τής ζωής. Οί αρχαιοί έθετον
 τήν ήλακάτην επί τής κοιτίδος τής νεογεννήτου κόρης, οί
 σύγχρονοι θά έθετον εύχαρίστως δέμα βελονων, αϊτινες άλλως
 τε θά έσυμβολοποιούں περισσότερον και τον άκνωθᾷ βίον
 τής κόρης. Αλλ' έν όλιγώτερον εκείνων συμβολισται οί
 σύγχρονοι δέν τό έπραξαν, δέν πύουں όμως εξίκροντες μετ'
 λυρισμού τά θέλητρα και τήν ποιήσιν τής γυναικός, ήτις
 διερχεται τήν ζωήν της μεταξύ ένός τεμαχίου λευκου, μιās
 βελόνης και μιās κλωστής.

Λοιπόν όπλισμέναι με τά άνω έφοδια αϊ μαθήτρια έρ-
 χονται τής όρισθείσας χειροτεχνικής εργασίας, πάσαι σχεδόν
 κάλως κατηρτισμέναι εις τήν ραπτικήν, τήν ποικιλτικήν,
 τήν έμβλαωματικήν, και πολλά εις τήν κομψοτεχνίαν και
 τήν κοπτικήν φορεμάτων. Από τινος ή διδασκαλία των έρ-
 γοχειρων ήρχισε διδασκομένη συστηματικώτερον, διηρημένη
 εις ίδιους κλάδους, έν οίς ό τής κοπτικής και ραπτικής φο-
 ρεμάτων δέν παραμελείται ως άλλοτε. Και δέν είναι μεν
 δυνατόν να τελειοποιηθ ή μαθήτρια εις τό σχολειον εις τον
 κλάδον τουτον, όπως δήποτε όμως προπαρκακευάζεται και
 δέν είναι έντελώς άδαής τής στοιχειώδους αυτης και άπα-
 ραιτήτου τεχνικής μορφώσεως.

Αξιον παρατηρήσεως είναι ότι αϊ διακρινόμεναι εις τό
 μαθήματα, διακρίνονται και εις τά εργοχειρα και ότι αϊ ά-

νεπίδεκτοι πνευματικής αναπτύξεως, είναι επίσης ανεπίδεκτοι και οίς δήποτε χειροτεχνικής δεξιότητος.

Είναι άρα τούτο άδικία και άστοργία της φύσεως, ήτις εις άλλας μὲν πλούσιαι παρέχει τὰ δώρα της, και πρὸς άλλας τόσον άπονος και φειδωλή είναι ; 'Ημεῖς νομίζομεν μάλλον ότι ή άνεξετάστως επίδοσις ὄλων εις τὰ γραμματτα και ή άνεπάρεκτι της φυσικής ικανότητός των, ὕπως εις τόσα μαθηματτα περισπῶνται, τὰς άναγκάζει νά περναμελοῦν τὰ χειροτεχνήματα τὰ ὅποια θεωροῦν εύκολα και εις τὰ ὅποια ὀλίγην ἀποδίδουν βαρύντητα.

Τέλος ἐγένετο και ή δοκιμασία αὐτή, ἐνῶ ταυτοχρόνως εις ἴδιαι τμήματα ἐγένετο ή εξέτασις της φωνητικής μουσικής, της γυμναστικής και ἐν γενεῖ των λοιπῶν ἐναπομεινάντων μαθημάτων, τοῦ χρόνου ἐπείγοντος ἐνεκα της παρελεύσεως της ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου της Παιδείας ταχθείσης προθεσμίας.

Ο πρόεδρος μας κ. Παπασωτηρίου, ὁ ὑπὲρ πάντας καταπονηθείς, ἐνεκα τῶν ἐπείγουσῶν και ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ἐργασίῶν του, φαίνεται μεθ' ὄλην τὴν ἐξωτερικήν ἀνθρωπότητα και ὑγείαν του, μὴ ἀντέχων πλέον εις τὸ ἡμερήσιον αὐτὸ μαρτύριον.

Εἶναι και οὗτος ἐκ τῶν ὀλίγων νεωτερικόντων ἀνδρῶν τῶν ἀσχολουμένων εις τὰ παιδαγωγικά, ἐξετάζων τὴν οὐσίαν και ὄχι τοὺς τύπους, ἐνωῶν ὅλας τὰς ἀτελείας, ὅλας τὰς ἐλλείψεις και τῶν προγραμμάτων και της διδασκαλίας και τοῦ ἐν γενεῖ ὀργανισμοῦ της παιδείσεώς μας.

Ἐλπίζομεν ὅτι ή συμμετοχή του ἐν τῇ ἐξεταστικῇ ἐπιτροπῇ, τοῦτο ἰδιαιτάτα θά ἔχη τὸ καλὸν ἀποτέλεσμα. Ὅτι εἶδε και ἀντελήφθη ἐκ τοῦ πλησίον ὅλα τὰ παιδαγωγικά ἀμικρήματα τὰ διαπραττόμενα εις βάρος τῶν ἀτυχῶν μαθητριῶν, ὅτι ἔθηκεν, οὕτως εἶπεῖν, τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῶν πληγῶν της ἐν νοσηρῇ και μακροσμῶδει καταστάσει διατελούσης παιδείσεως τῶν Ἑλληνίδων, και ἔτι θά πράξη πᾶν τὸ δυνατὸν, ὅπως ριζική μεταρρύθμισις ἐπιφέρει θεραπειῶν τινὰ εις αὐτήν. Ἐχων τὴν ὑποστήριξιν και τὴν συνδρομὴν ὑπουργοῦ βέτου, και ἐγκύβαντος εις μελέτην τῶν παιδαγωγικῶν ἐπιστημῶν, ὁ κ. Παπασωτηρίου ὀφείλει νά ἐπιφέρει πᾶσαν μεταρρύθμισιν και εις τὸ τόσον πλημμελὲς πρόγραμμα και εις τὴν διδασκαλίαν και εις τὴν εφαρμογὴν και ἐκπλήρωσιν παντός λυσιτελοῦς παιδαγωγικοῦ νόμου.

Οἱ ἐνεκα ἀδαημοσύνης και ἀπειρίας ἀδυνατοῦντες νά πράξωσι τι καλόν, εις οὐς ἐτάχθησαν κλάδους, εἶναι κάπως συγγνώστοι· οἱ ἔχοντες ὅμως πάντα τὰ πρὸς τούτο ἐφόδια και γινώσκοντες καλῶς τὸ ἔργον των ἔχουν ὄχι μόνον καθήκον, ἀλλὰ και ὑποχρέωσιν νά ἀγωνισθῶσιν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ και νά ἐξέλθωσι τοῦ ἀγῶνος νικηταί.

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὕπνου, αἱ δυνάμεις της φαντασίας, της μνήμης, της κρίσεως και της θελήσεως ἔτι εἶναι ἐπίδεκτικαί ἐνεργητικότητός τινος· ἀποδείξεις τούτου εἶναι τὰ ὄνειρα. Ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐρίσκονται εις ἄμεσον συνάφειαν μετὰ τῶν ἐντυπώσεων, αἵτινες περισσότερον

ἐπέδρασκον ἐφ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐγρηγόρσει. Τὴν περικήρησιν ταύτην κάμνει ὁ Ἀββᾶς Δελίλ ὡς ἐξῆς:

Και εἰς τὸν ὕπνον ή ψυχὴ μας εἶναι ἀπησχολημένη και ὑπαικούει εις ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας ἡσθάνθη δυνατὰ τὴν ἡμέραν και τὴν νύκτα ἀντιγράφει τὴν εἰκόνα, ή δὲ ἡχῶ τῶν σκέψεῶν μας πλάττει ὄνειρα φοικτά.

Και ὄντως τὸ πλεῖστον τῶν ὀνειρῶν μας ἀποτελεῖται ἐξ ἀναμνήσεων συνήθων ἐντυπώσεων, ἐλπίδων, φόβων, ή προαισθήσεων, ὅπερ ἐπεξηγεῖ τὰ δὴθεν προφητικὰ ή ἀπόκρυφα ὄνειρα, ὡς τὸ της Calpurnie, συζύγου τοῦ Καίσαρος, ήτις εἶδε καθ' ὕπνου τὸ ἄχλαμα τοῦ συζύγου της καθημακόμενον τὴν προτεραιὴν μάστιγα της δολοφονίας αὐτοῦ.

Πλεῖστα ἀξιομνημόνευτα περδείγματα ἐμφανισοῦσιν ὅτι αἱ νοερὰί ἡμῶν δυνάμεις δὲν διατελοῦν ἐν πλήρει ἀναισθησίᾳ κατὰ τὴν ὄραν τοῦ ὕπνου, διότι πλειστάκις τὰ ὄνειρα ἐγένοντο πρωτοῦργοι ἀξιοσημειώτων ἔργων. Ὁ Φραγκλίνος διηγεῖτο εις τὸν Cabanis, ὅτι πολλάκις εὕρισκεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὀνειρῶν του τὴν λύσιν πολυπλόκων πολιτικῶν ζητημάτων. Ὁ δὲ Βολταίρος μετέτρεψεν ἐξ ὀλοκλήρου τὸ πρῶτον ἔσμα της Henriade ἀκολουθῶν τὰς ιδέας, ἐξ ὧν ἐνεπνεύσθη ἐν ὄνειρῳ.

Ὀνειρευόμενος επίσης ὁ ποιητής Coleridge συνέθεσε τὸ περίφημον τεμάχιον τῶν Kublaklan. Διύσχυρίζονται προσέτι ὅτι τὴν θεῖαν κωμῶδιαν ἐνεπνεύσθη ὁ Δάντης ἐν ὄνειρῳ. Ὁ Γαληνὸς διηγεῖται ὅτι ὀφείλει τὴν πρὸς τὴν ἱατρικὴν κλίσιν του εις ἐν ὄνειρον, καθ' ὃ ὁ Ἀπόλλων, διέταξεν αὐτὸν νά ἐπιδοθῆ εις τὴν σπουδὴν της ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Οἱ δὲ διάσημοι φυσικομαθηματικοὶ Maignant και Condorcet εὕρισκον πάντοτε ἐν τῷ ὕπνῳ τὴν λύσιν πολυπλοκωτάτων προβλημάτων. Ἐπίσης ὀνειρευόμενος ὁ Cardan συνέθεσεν ἐν ἐκ τῶν ἔργων του, ὁ Condillac εὕρισκεν ἐν τῷ ὕπνῳ τὰς μάλλον ὑψηλὰς ἐμπνεύσεις, και ὁ Λαφρονταιν συνέθεσεν, ὑπνώτων τὸν μῦθον «Αἱ δύο περιστεραί».

Και αὐτὸς ὁ Ἐριάλτης ἀποδεικνύει τὴν ἐνεργητικὴν της θελήσεως κατὰ τὴν ὄραν τοῦ ὕπνου. Γνωστὸν δηλαδὴ εἶναι ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν ἐπωδύνων αὐτῶν ὀνειρῶν, προσπαθοῦν ν' ἀποφύγουν φαντασιώδη τινὰ κίνδυνον και ἀδυνατοῦσι νά τὸ πράξωσι.

Κατὰ τὴν περναπίπτουσαν κατάστασιν της ἡμιοεργηγορσεως, ή αντίληψις τῶν ἐξωτερικῶν ἐντυπώσεων εἶναι διακριτικῆς καίτοι μικρᾶς ἐντάσεως· ἀλλὰ τὸυναντίον, ή σύλληψις αὐτῶν εἶναι ἰσχυροτέρη και ἐντονωτέρη· ἐκ τούτου αἱ ἀλλοπροσύναι, αἱ ὀπτασίαι και οἱ λήροι, οἵτινες ὄθησαν πλείστους ἀνθρώπους εις διάπραξιν ἐγκλημάτων καθ' ὕπνου.

Dr. Witkowski

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΑΙΔΙΟΙΣ

Ἡ ἀνατροφή τοῦ ὀφθαλμοῦ συνίσταται εις τὴν ἐνωσιν πτωῶν τῶν περιστάσεων, τῶν δυναμένων νά διατηρήσωσι τὸν ὀφθαλμὸν εις τὴν φυσικὴν αὐτοῦ κατάστασιν. Ὁ ὀφθαλμὸς ὑφίσταται, ὡς και τὰ λοιπὰ ὄργανα, τὴν ἐπιρροὴν τῶν περιβαλλόντων αὐτον στοιχείων. Ἐὰν τοποθετηται ἀπέναντι ἀπεράντου ὀρίζοντος, συνειθίζεται νά βλέπῃ μακρὰν ἐὰν περιορίζεται εις περιορισμένους ἐκτάσεις, συγκεντρωῖ πᾶσαν τὴν

ΛΟΓΙΑ . . ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Μπορεῖ τὸν Φοῖβον νά ὀδῆς, ψυχῆ μου, ἀπὸ τὴν δύσιν νά ἀνατέλλῃ, μπορεῖ κ' ἐκεῖνος, τ' ὠραῖον φῶς του, νά πάσῃ πλέον νά ἀποστέλλῃ ! . . .

Μπορεῖ τὸ ἔαρ, νά μὴν ἀνθοῦνε εις τοὺς λειμῶνας ὠρὰ λουλούδια, και τὸ ἀηθρὸν εις τὰ κλαράκια, νά μὴν τοῖλῃ γαῖδρὰ τραγούδια !

Μπορεῖ μοιάχο, χωρὶς τὸ ταίρι, νά ζῆ τρυγόνι μέσ' ἔτο κλουβί, μπορεῖ κ' ή θάλασσα χωρὶς κύμα, νά μουρμουρίζῃ, νά ζῆ βουθῆ ! . . .

Μπορ' ή Σελήνη νά σκοτεινιάσῃ, νά σταματήσῃ ὁ ποταμὸς . . . ἰσως τὸ βεῦμα του νά ξεχάσῃ, νά μὴ βαδίῃ πάντοτ' ἐμπρὸς . . .

Μὰ κ' ἂν ή σφαῖρα ὀλη ἀλλάξῃ, ἂν σβύσων ἄστρα και οὐρανί, πιστὴ αἰώνια ή ψυχῆ μου, θά σὲ λατρεύῃ, θά σὲ πορῆ ! !

Λίρισμα 4 (1. 96.

Μαρίκα Πίτσια.

ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΙΜΙΑΣ

Ἐπλούστατον μέσον πρὸς θεραπειάν της ἀναιμίας και της ἐν γενεῖ καχεξίας τοῦ σώματος οἱ Ρῶσοι πρῶτοι μετεχειρίσθησαν ἐπιτυχῶς τὸν μυελὸν τῶν ὀστέων τοῦ βοῦς. Ὁ ἰατρὸς Th. Alexéieff ἐν Πετρούπολει ἔδιδεν εις τοὺς ἀναιμικοὺς ἀσθενεῖς αὐτοῦ 50 ἕως 100 δράμια μυελοῦ ὀμοῦ καθ' ἐκάστην, ἀλείφων δι' αὐτοῦ φέτας ἄρτου και ταύτας ἐλαφρῶς ἀλατισμένους, ἐὰν ὁ ἀσθενὴς ἡσθάνετο ἀηδίαν. Γενικῶς, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν συνειθίζον και ἔτρωγον μετὰ πολλῆς ὀρέξεως τὴν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ διατηρηθεῖσαν δόσιν μυελοῦ. Ὁ δὲ ἱατρὸς Alfred Barrs περνασκευάζει τὸν μυελὸν πρὸς ἀποφυγὴν της προξενουμένης ἀηδίας ὡς ἐξῆς: 91 γραμμάρια ὀμοῦ μυελοῦ ἀνχμιγνύει μέχρις ἐντελοῦς ζυμώσεως μετὰ 31 γραμμάρων οἴνου τοῦ Πόρτο, και 31 γραμμ. γλυκερίνης χημικῆς, καθαριζομένης, και 20 γραμμ. πηκτικής (gélatine). Ἀνακλίνει πρῶτον τὴν πηκτὴν, με ὀλίγον ὕδωρ και ἀνχμιγνύει με τὴν γλυκερίνην ἐντὸς θερμοῦ ἰγθίου, ἐνῶ ἐντὸς ἄλλου ἰγθίου, ἐπίσης θερμοῦ, ἀνχμιγνύει τὸν μυελὸν μετὰ τοῦ οἴνου και ἐνώνει κατόπιν τὰς δύο ζύμας ταράσσων μέχρι πλήρους και τελείας ζυμώσεως. Χάρις εις τὴν σκευασίαν ταύτην ὁ μυελὸς γάνει τὴν ἀρχικῶς δυσάρεστον αὐτοῦ γεῦσιν και λαοκτᾶ ἔτερον λίκαν εὐάρεστον ἐὰν τὸ μίγμα τοῦτο ἐπιφέρει εις τὸν πάσχοντα ἐντερικὰς ταρχαίς, τότε ἀντικαθίσταται ή γλυκερίνη δι' ἀφρογάλακτος. Καταπληκτικὰ εἶναι τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἐπὶ ἐξ ἀσθενῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἔπασχεν ἐκ γερωντικής καχεξίας, ἄλλος ἐκ φυμκτώσεως τῶν πνευμόνων εις τὴν ἀρχὴν της, ἄλλος ἐκ σπληνικῆς λευκαίμιας, και ἄλλος ἀπὸ χρονίαν

δύναμιν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πλησίον ἀντικειμένων και συνειθίζεται νά βλέπῃ ἐκ τοῦ σύννεγγυς.

Ἐκ τούτων ἐννοεῖται ὅτι περιορίζοντες τὰ παιδία ἐκ μικρᾶς ἡλικίας εις αἰθούσας χαμηλὰς και στενάς, ή συνεπέει της ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν, ἀναγκάζοντες αὐτὰ νά κύπτωσιν ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῶν τετραδίων και βιβλίων των, ἐπιταχύνομεν τὴν βραχύτητα της ἐλλείψεος δούς καμπύλης τοῦ ὀφθαλμοῦ, και καθιστῶμεν αὐτὰ προῶρος μύωπακ, μεταλλάσσοντες οὕτω ἐπὶ τὰ χεῖρα, και διὰ βεδιασμένων στάσεων, και τὴν καμπύλην της σπονδυλικῆς στῆλης. Οὕτω οἱ δύο μεγαλύτεροισκόπελοι της εις τὸ σχολεῖον ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας φωτήσεως, εἶναι ή μυωπία, ήτις δισκτρέφει προῶρος τὸν ὀφθαλμὸν, και ή σκολίωσις ήτις μετασχηματίζει τὴν ὀστεώδη κατασκευὴν και τὸ μυϊκὸν σύστημα.

Διὰ τούτο πρέπει τὰ παιδία νά μὴ ἀρχίζωσιν ἐνωρὶς τὴν ἐν τῷ σχολείῳ ἀνατροπὴν αὐτῶν, ήτις ἀποβαίνει τοσοῦτω μάλλον ἐπιζήμιος εις τὴν καθόλου ὑγείαν, και εις τὴν σωματικὴν ἀνάπτυξιν ἰδίαι, ἐφόσον ἐπὶ πλείονας ὠρὰς ἐπιτείνεται ἐν τῷ σχολείῳ μελέτη.

Εὐχῆς ἔργον θά ἦτο, ἐὰν τὰ παιδία ἤρχιζον τὴν ἐν τῷ σχολείῳ φοίτησιν αὐτῶν εις ἡλικίαν ἐπτά ἢ ὀκτώ ἔτων, ὅτε αἱ συνέπειαι της ἀταιτουμένης ἐν αὐτῷ διαίτης, δὲν θά ἀποβαίνωσι τοσοῦτον δυσάρεστοι. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ παιδίον πρέπει νά βιοῖ ὑπὸ συνθήκας ὡς οἶν τε εὐνοϊκὰς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τὴν τε σωματικὴν και νοερὰν, νά ἐργάζηται ὑπὸ ἀνάλογον φῶς, και ν' ἀποφεύγῃ τοὺς μικροὺς τυπογραφικὸς χαρακτήρας, οἵτινες θά ἀναγκάζωσιν αὐτὸ νά βλέπῃ κύπτον.

Ἐμπνεόμενοι οἱ γονεῖς και παιδαγωγοὶ ὑπὸ τῶν ἀρχικῶν τούτων νόμων, πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ παιδός, και προσηλοῦντες πᾶσαν τὴν νοήμονα αὐτῶν μέριμναν, ἐπὶ τοὺς μάλλον εὐνοϊκοὺς ὄρους εις τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ, θά περνακώψωσιν εὐχερῶς πάσας τὰς δυσάρεστος συνεπέεις τὰς προσβαλούσας τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, και θά ἐλαττώσωσιν, ἐπικαισθητῶς ἐκεῖνοισ, οἵτινες, ἐνεκα μυωπίας ἀναγκάζονται αἰωνίως νά φέρωσιν δίοπτρα.

Μαρίκα Νεβώ. ἱατρὸς

ΔΙΑΛΕΞΙΣ Κ. Δ' ΕΣΤΡΑΙ

Εἰς ὠραίαν διάλεξιν ἐκάλει ή κ. Μαργαρίτα δ' Ἐστράκι τὸ ἐκλεκτὸν κοινὸν της Ἑλληνικῆς πρωτευούσης τὴν περελθούσαν Δευτέραν.

Ἡ κ. δ' Ἐστράκι, ὡς προσεγράψαμεν, ὠμίλησε περὶ της πνευματικῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων, ἀναπτύσσα τὸ ζήτημα της ἀνάγκης της γυναικείας πνευματικῆς χειραφετήσεως παρ' ἡμῖν. Εὐτυχῶς ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει τόσον ἤδη και παρ' ἡμῖν ὠριμάσει, ὅστε πᾶσαι αἱ θύραι τοῦ πνευματικοῦ κόσμου νά εἶναι ἤδη πρὸ πολλοῦ ἀνοικταί εις τὴν γυναῖκα, οἱ λόγοι δὲ της κ. δ' Ἐστράκι, ἐξετιμῆθησαν παρὰ τοῦ νοήμονος κοινού και ἠκούσθησαν ὡς ἀλήθειαι πλέον ἀδικαφιλονεΐηται. Ἡ κ. δ' Ἐστράκι ἐχειροκροτήθη θερμῶς παρὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ ἀροκατηρίου της. Μεταβαίνει δὲ εις Αἴγυπτον, ἵνα και ἐκεῖ ποιήσῃται διαλέξεις τινὰς περὶ Ὀλυμπικῶν ἀγῶνων και μετὰ ταῦτα μεταβαίνει εις Βέλγιο, ἐνθα θέλει ἐπίσης ὠμιλήσει περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

purpura: πάντες βίολικως εθεραπεύθησαν, ὡς ἐπίπεσε τὸν ἱατρὸν Alexeieff νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν δίαιταν ταύτην, καὶ πάσχοντα ἐκ προκεχωρητικῆς φυματιώσεως, ἐπέτυχε τὴν αἰσθητὴν αὐτοῦ βελτίωσιν καὶ τὴν ἐπὶ πολὺ εἰσέτι παράτασιν τοῦ βίου του.

Μαρία Ριέρ, ἱατρός.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Τὴν περελθοῦσαν Παρασκευὴν αἱ μαθήτριαι τοῦ Παρθενγωγείου Πριναῖρη—Φουντουκλή ἔδωκαν τὴν προκηγγεληθεῖσαν καλλιτεχνικὴν ἑσπερίδα ὑπὲρ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου. Ἐπιτυχία πλήρως ἔσπεψε τὴν ὥραν αὐτὴν ἑσπερίδα, καθ' ἣν αἱ μαθήτριαι, πλὴν τῶν συνήθων ἀπαγγελῶν καὶ μουσικῶν ἐκτελέσεων, ὑπεκρίθησαν μετὰ ἐπιτυχίας ἐξαιρετικῆς τὴν τραγωδίαν τοῦ Ἀθανασίου Διάκου. Αἱ ἐνδυμασίαι, ἡ στάσις, ἡ ἀπαγγελία καὶ τὸ θάρρος τῶν μικρῶν καλλιτεχνίδων ὑπῆρξαν τέλειαι. Ἡ ὑποδυθεῖσα τὸ μέρος τοῦ Διάκου δις Ἀναστασία Περασάκη με σκηηνικῆς ἐξάρσεις, με παράσταμα ἡρώϊκόν καὶ χρωματισμούς φωνῆς φυσικούς, ἐπέσπασε τὸν θυμὸν τοῦ κοινῆ, ὡς καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Διάκου Τατικὴ Γαλιάτσκα καὶ ἡ ὑποδυθεῖσα τὸ μέρος τοῦ Ὁμέρ Βρουῶνη, Νκυσιᾶ Γεωργιάδου, καὶ ἡ γραμματεὺς τοῦ Πασᾶ, Οὐρανία Καλοῦδη, ἧτις προεκάλει ἄμετρον τὸν γέλωτα, με τὸ ἀφελὲς καὶ φυσικὸν ὄφρος τῆς. Ἐν γενεῖ ἡ διεξαγωγὴ τῆς παραστάσεως ὑπῆρξεν ἀρίστη καὶ τὸ κοινὸν ἐνθουσιασθὲν ἐχειροκρότει φρενητωδῶς τὰς καλλιτέχνιδας, αἵτινες διὰ τῆς ὥρας αὐτῆς παραστάσεώς τιν συνετέλεσαν εἰς τὸν εὐγενῆ σκοπὸν τῆς ἰδρύσεως ἀνδριάντος εἰς τὸν δημοτικώτατον καὶ προσφιλέστατον τῶν ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

ΔΙΑΤΙ ΠΙΠΤΟΥΣΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Ἡ δυσπεψία εἶναι μία τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς φαλακρότητος. Ἡ φύσις, ἡ μεγάλη αὐτῆ οἰκονόμος τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ἀφαίρει τὴν προμήθειαν τῶν τριχῶν ἀπὸ τὰ ὀλιγώτερον ζωτικὰ μέρη, ὅσας αἱ θρεπτικαὶ οὐσίαι, αἱ ὑπὸ τοῦ αἵματος προμηθεύμεναι, εἶναι ἀνεπαρκεῖς, ὥπως ἀναλόγως θρέψωσιν ὅλον τὸ σῶμα. Διὰ τοῦτου αἱ τρίχες καὶ οἱ ὄνυχες τίθενται ὑπὸ αὐστηρᾶν δίαιταν, ἵνα τραφῶσι καλλίτερον ἢ καρδία καὶ οἱ πνεύμονες.

Ἡ οἰκονομία αὕτη εἶναι προπίντων ἄξιοσημείωτος κατὰ τοὺς σφοδροὺς πυρετοὺς. Μία μόνη θρῖξ ἀποτελεῖ ὀλόκληρον ἱστορίαν, ἐπὶ τῇ φυσικῆς συμφωνίας ἐνὸς ἀτόμου καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν αὕτη ἐφύη. Ἐὰν παρατηρήσωμεν προσεκτικῶς μίαν τρίχα τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς γενειάδος θά ἴδωμεν ὅτι εἰς τινὰ σημεῖα αὐτῆς εἶναι λεπτοτέρα, δεικνύουσα διὰ τοῦτου, ὅτι κατὰ τινὰς περιόδους τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς, ἡ προμήθεια τοῦ αἵματος ὑπῆρξεν ἀνεπαρκής, εἴτε ἔνεκα ὑπερβολικῆς ἐργασίας, ἢ ἀνησυχίας, εἴτε ἔνεκα ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς τροφῆς.

Αἱ τρίχες πίπτουσιν, ὅταν ἡ δύναμις τῶν ριζῶν αὐτῶν δὲν ἐπαρκῆ πρὸς συγκράτησιν τοῦ βάρους τῶν ἐπὶ πλεῖον χρόνον καὶ ἑτέρα θρῖξ ἀντικαθίστῃ τὴν πεσοῦσαν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ρίζα τῆς εἶναι ἀσθενική.

Ἐνεκα τοῦτου ἕκαστον ἄτομον ἔχει τρίχας διαφόρου μήκους. Ὅταν ἄρχηται ἡ πτώσις τῶν τριχῶν, αἱ ἐντρίβαι ἀποτελοῦν τὸ κυριώτερον προληπτικὸν μέσον αὐτῆς. Δηλαδὴ διὰ τοῦ ἄκρου τῶν δακτύλων πρέπει νὰ τρίβωμεν καὶ κινῶμεν τὸ τριχοφόρον δέρμα, διότι οὕτω ἐρεθίζονται τὰ κάτωθεν αὐτοῦ αἰμοφόρα ἄγγεα καὶ παρέχουσιν εἰς τὰς τρίχας καλλίτερον τροφήν.

Κάλλιστον ἐπίσης εἶναι ἡ χρῆσις ψήκτρας, ἐχούσης τὸ τρίχωμα ἄνισον ὅπως καὶ αὐτῆς ψηκτρίστη οὐχὶ τὰς τρίχας, ἀλλὰ τὸ τριχοφόρον δέρμα.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ ΒΕΛΛΗ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῶν Σχολείων τῶν Τριῶν Ἰεραρχῶν, τὸ Παρθενγωγεῖον τῆς κ. Μαρίης Βελλῆ δίδει παιδικὴν καλλιτεχνικὴν ἐορτήν, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρίας τῶν «Φίλων τοῦ Λαοῦ», τὴν 3ην ὥραν μ. μ. καθ' ἣν θά παρασταθῶσιν ὑπὸ τῶν μαθητριῶν κομωδίαι, θ' ἀπαγγελθῶσιν

μονόλογοι, θά ψαλῶσιν ᾠδαίματα ἐν χορῷ, καὶ θά ἐκτελεσθῶσιν μουσικὰ τεμάχια ἐπὶ κλειδοκουμβάλου.

Μονωδικὴ εὐκαιρία πρὸς δικασέδασιν διὰ τὰ μικρὰ τῶν οἰκογενειῶν.

Ἐκαστον εἰσιτήριον τιμᾶται δραχμῆς. Τοιαῦτα ποιοῦνται ἐν τῷ Παρθενγωγείῳ τῆς κ. Βελλῆ, ὁδὸς Γερανοῦ ἀριθ. 140, καὶ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς «Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ» κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς.

ΣΥΝΑΓΙΑ ὨΔΕΙΟΥ

Μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας διεξήχθη ἡ χθεσινὴ συναυλία τοῦ Ὠδείου, ἐκτελεσθέντων πάντων τῶν ἐν τῷ προγράμματι ὀριζομένων μετὰ πολλῆς τελειότητος. Ὁ χορὸς καταρτίζεται ὁσημέραι πληρέστερος, τὸ μάθημα τῆς ἀπαγγελίας εἰσῆχθη εἰς νέον ὄλιω στάδιον, χάρις εἰς τὸν διδάσκοντα ἤδη αὐτὸ κ. Ἀρ. Κουρτίδην, αἱ ἐκτελέσεις ἐπὶ κλειδοκουμβάλου καὶ πλαγιάλου ἔφθασαν εἰς ἀληθῆ τελειότητα καὶ τὸ ἄμα τῆς δος Μπρούτσου ἐγοήτευσε, τόσον καταπληκτικῶς προώδευσε ἡ νέα ἐρασιτεχία εἰς τόσῳ μικρὸν χρονικὸν διάστημα.

Συγχαρητήρια εἰς τὰς ἐκτελεστῆρας καὶ τοὺς ἐκτελεστὰς καὶ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν ῥέκτην διευθυντὴν κ. Νάζον, εἰς ὃν πᾶσα πρόοδος τοῦ Ὠδείου ὀφείλεται.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ Δούζε. Ἡ διάσημος τραγωδίστρια Σάρρα Βερνάρ ἀπέκτησε πενημισμένην ἀντιζήλον ἐν τῷ ἀτόμῳ τῆς Ἰταλίδος Δούζε, ἧς ἡ φήμη ἐπίσης κατέστη Ἑυρωπαϊκὴ. Οἱ παρακολουθήσαντες τὰς παραστάσεις ἀποδίδουσι πλείονα ἄξιν εἰς τὴν φυσικότητα τῶν παραστάσεων ἀπὸ σκηνῆς τῆς Δούζε, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ κύριον προσὸν παντὸς καλλιτέχνη ἠθοποιοῦ.

Ἡ Δούζε, εὐφραδιστῆ καὶ ἀπείριτος, μεταρσιοῦται εἰς ἀπρόσιτα διὰ τὴν Σάρραν Βερνάρ ὕψη τραγικῆς δυνάμεως, ὑποδυομένη τοὺς διαφόρους χαρακτήρας μετὰ καταπληκτικῆς καὶ ἀπαρμιλλοῦς ἐπιτυχίας.

Καὶ καλέσας φύλακα τινα, ὅστις παρηκολούθει αὐτοὺς ἐξ ἀστάσεως: — Μπάριμπα Ρομικίε, εἶπε, συνάδουσε τὸν κύριον, ὅστις θά ἐκλέξῃ ὅσα ἄνθη θέλῃ. Ἄλλ' εἶτε ἀνηρημένος ὢν, εἶτε ἐκ συνήθειας τοῦ ἐπαγγέλματός του, συνάδουσε τὰς λέξεις ταύτας δι' ἐκπραστικῆς κινήσεως τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὴν ὅσῳν ὁ φύλαξ ἐξέλαθεν ὡς σιωπηλὴν προειδοποίησιν ἄλλου εἶδους ἐπιδήψεως.

Ὁ Ζωγράφος, μαγευθεὶς, ἔτρεχεν ἀπὸ τετραγώνου εἰς τετράγωνον, ἐκλέγων τὰ ὠραιότερα βόδια καὶ συνάπτων αὐτὰ εἰς δέσμη, ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ φύλακος, τοῦ παρακολουθοῦντος διὰ περιέργου βλέμματος τὸν νέον τοῦτον πελάτην, διότι εἶχε πλεον συνειθίσει τὰς τοιοῦτου εἶδους εἰσόδους ἐν τῷ θεατρείῳ. Ἐφῆρον τοὺς παράφρονας ἐκ Παρισίων ἐπὶ ἀμάξης, συνοδεύοντες αὐτοὺς φίλοι ἢ συγγενεῖς ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐξοχικῆς ἐκδρομῆς. Ἐστάθμουν ἀνυπόπτως οἱ ἀτυχεῖς πρὸ τῶν οἰκίσκων τοῦ ἱατροῦ Ριγγῶ, εἰσῆρχοντο, καὶ ἡ θέα τοῦ λαμπροῦ κήπου ἱκανοποίησε πληρέστατα τὰς προσδοκίας αὐτῶν, διότι ἄφρον αὐτοὺς ἐλευθέρους νὰ περιφρονῆται συλλέγοντες ἄνθη, ἐνῶ οἱ συγγενεῖς ἢ οἱ φίλοι ἀνεχώρουν ἐπιτηδεύει, καὶ οἱ ἀτυχεῖς τρελλοὶ παρήμενοι οἰκίστου τοῦ ἱατροῦ.

Ἄλλὰ πρὸς τί — ἐσκέπτετο ὁ φύλαξ, τὸ πηδητικὸν αὐτὸ βᾶδισμα, αἱ επαμωδικαὶ αὐτῆ κινήσεις, αἱ ἀτακτοὶ μεταβάσεις ἀπὸ τετραγώνου εἰς τετράγωνον, αἱ ἀτόμοι στάσεις, τὰ νευρικῶς ἀπὸ τῆς μᾶς χειρὸς εἰς τὴν ἄλλην ἕπιτόμενα βόδια, τὰ βροχηρῶς σκορπιζόμενα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀγωνιωδῶς κἀλιν συναζόμενα! Ἄ! ὅλα ταῦτα ἦσαν συμπτώματα κατὰ ἄλλα ἐγκραλικῆς διαταραξέως.

Ὁ ἀτυχὴς Ζωγράφος προσπαθῶν νὰ συνδυῆ τὸν χρωματισμὸν τῶν βόδιων, ὡς ἤθελε νὰ ζωγραφίσῃ αὐτὰ, ἐν δέσμῃ, ἐπέβλεπε εἰς τὴν συναρμολογὴν αὐτῆς, μετὰ καλλιτεχνικῆς ὀλιω ἐξάψεως, ἧτις τὴν χειριστὴν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν φύλακα, περιέργου πάντοτε παρακολουθοῦντος εἰς ἐκράσεις τῆς ἀπογοητεύσεως τοῦ Τρουβλώ, ὅστις ἀδυνατῶν νὰ συνδυῆ τὸν χρωμα-

καὶ ἀμρότεροι, ἀλληλοκαταόμενοι διευθύνθησαν πρὸς τὸν σταθμὸν, καὶ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἔφθασαν εἰς Rucil, ἔνθα ἀνέμενεν ἡ ἀμαξα τοῦ ἱατροῦ καὶ παρέλαθεν αὐτοὺς Ἐντὸς λεπτῶν τινῶν εὐρέθησαν πρὸ τοῦ θεραπευτηρίου, ὅπερ εἶχε πλουτίσει τὸν ἱατρὸν Ριγγῶ, καὶ ὁ ζωγράφος δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστειλῇ αὐθόρμητον κίνησιν ὄφθου, ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ὑψηλῶν τοίχων τῆς φυλακῆς ἐκείνης· ἀλλ' ἄμα ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸ προαύλιον ἢ ἀπότομος μεταλλαγὴ τοῦ διακόσμου διέλυεν αὐθωρῆ τὴν δυσάρεστον πρώτην ἐντύπωσιν.

Καὶ ὄντως, ἄμα τῇ εἰσόδῳ, οὐδὲν ἐπρόβλεπε τὸν προορισμὸν τοῦ κτιρίου, Εὐδοτατος κατάρυτος κήπος περιέβαλλεν οἰκίσκους ἐξ ἐνὸς μόνου ὀρόφου ἀποτελουμένους, οἵτινες εἶχον ὕψος μᾶλλον Ἑλληνικῶν περιπέτρων, με τὰς ἐκ διαστήτου ζύλου στέγας τῶν, καὶ τῶν ὀσίων οἱ τοίχοι ἐκαλύπτοντο ἐξ ὀλικήρου ὑπὸ ἀναρριζωμένων ῥοδαῶν, κληματιδίων, καὶ αἰγοκλιματίων· καὶ ἄνευ τῶν σιδηροφράκτων παραθύρων ἤθελον εἶσθαι ἀδύνατον καὶ εἰς τὸν μᾶλλον πεπερασμένον θεατῆν, νὰ ἐνοήσῃ ὅτι οἱ πληρεῖς ποιήσεως οἰκίσκοι ἐκεῖνοι ἐχρησίσμευον ὡς ἄουλον εἰς τρελλούς.

Πῶς νὰ ἐαντασθῇ τις ὅτι οἱ χλοόφυτοι ἐκεῖνοι τοίχοι περιέβαλλον ἄθλιας ὑπάρξει, ὅτι τὸ λίαν περιποιημένον ἐκεῖνον πάρκον προωρρίζετο διὰ τὸν περιπάτητον αὐτῶν, καὶ τὰ πλήρη σπανίων ἀνθῶν καὶ βόδιων τετραγώνων ἐκεῖνα, δὲν εἶχον θαυμαστάς, εἰμὴ παράφρονας;

Ὁ ἱατρὸς Ριγγῶ μέχρι πάθους ἀγαπῶν τὰ βόδια, εἶχε κάμει σπανίαν αὐτῶν συλλογὴν. Ὁ ζωγράφος ἐνθουσιασθεὶς, ὡς ἀληθῶς θαυμαστής, ἐξετίμησεν ἐπαξίως τὴν σπανίαν ἐκείνην συνάθροισιν τόσον ποικίλων εἰδῶν.

— Ἄλλ' ὁ κήπος οὗτος σὲ ὠθεῖ νὰ προτιμᾶς νὰ εἰσατρελλούς! ἀνερωήνησεν ἐκ θαυμασμοῦ.

— Χοῦμ! ἐψύθησεν ὁ ἱατρὸς, σείων τὴν κεφαλὴν καὶ σᾶς ἄφινον, διότι εἶναι ἡ ὥρα τῆς ἐπισκέψεως. Προγενεματίζωμεν ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν, ὥς τότε κόψατε, ὅσα κρίνετε ἄξια νὰ σᾶς χρησιμεύωσιν ὡς δείγματα διὰ τὴν εἰκόνα

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Ο ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Ὁ Τρουβλώ, ζωγράφος καλλιτέχνης ἀνθῶν καὶ τῆς νεκρᾶς λεγομένης φύσεως, τοῦ ὀποῖου δὲν ὑπάρχει ἐπαρχιώτης κἀπως εὐπορος, ὅστις νὰ μὴ ἔλῃ ἀνηρητημένη ἐν τῷ ἐπιτακτικῷ του μίαν εἰκόνα, περιδιαβάει πρῶταν τινὰ πρὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Ἀγίου Λαζάρου ἐν Παρισίοις, παρακολουθῶν εὐθύμως διὰ τοῦ βλέμματος τὸ πλῆθος τῶν ταξιδιωτῶν.

Ἄλλ' ἀφῆνης ἐστράφη Ζηκίεως, διότι χεῖρ ὀγνώστου διεπέρασε τὸν βραχίονά του καὶ ἀνέκραξεν.

- Σεῖς, ἱατρὲ;
- Καὶ ἡ εἰκὼν μου;
- Ὁ Τρουβλώ ἐνεθυμήθη ἀμυδρῶς παραγγεῖλιαν τινά, ἣν τῷ ἔκαμεν ὁ ἱατρὸς, ἐν μᾶ συναναστροφῇ τοῦ παρελθόντος χειμῶνος, παραγγεῖλιαν ἣν ὠφείλε νὰ ἀνανεώσῃ ἀναπορεύτως, καθόσον προήρξεν ἂν ἀνθρώπου, οὕτινος ἡ ἀσθηματῆ ἦτο πασίγνωστος καὶ παροιμιώδης, ὥστε, τυχαίως ὄλιω, εἶπεν: Εἰκόνα ἀνθῶν;
- Ναι, δέσμη βόδιων. Ὁ κηπὸς μου εἰς τὸ Rucil εἶναι ἐν πλήρει ἀναθήσει, ἔλαθε μὲν ἡ μὲ, ἀπῆλθον ὁ ἱατρὸς Ριγγῶ, καὶ θά ἐκλέξῃς ὅσα δείγματα θέλετε, ἀπῆλθον ὁ ζωγράφος καὶ ἐκεῖ... λέγεσθε; ἐμπρὸς σᾶς παραλαμβάνω.

Ὁ ζωγράφος πρὶν ἢ ἀπαντήσῃ, ἐπισκόπησε δι' ἐνὸς βλέμματος τὸν οὐρανὸν καὶ ἀφοῦ ἐθεωρήσῃ ὅτι προεμνήνετο ὠραία ἡμέρα, ἐδέχθη εὐχαριστικῶς

Ἐκεῖνο ὅπερ θέτει αὐτὴν ὑπεράνω τῆς Σάρρας Βερνάρ εἶναι τὸ ἰδιαζόντως εὐμετάβλητον τῆς φυσιογνωμίας αὐτῆς, διὰ τοῦ ὀποῖου κατορθοῖ νὰ μεταμορφῶῃ τὸ ἔξωτερικόν της εἰς τὴν Πρωτέως, μεταλλάσσουσα καταπληκτικῶς καὶ ἀσπρατικῶς κινήσεις, παράσταμα, βᾶδισμα, τόνον φωνῆς καὶ ἔκφρασιν φυσιογνωμίας. Οἱ θαυμασταὶ αὐτῆς τὴν ἀποκαλοῦσι πρωτίστην ἠθοποιὸν τοῦ αἰῶνος, ἐξισοῦντες μόνον πρὸς αὐτὴν τὸν Σαλβιῆν. Ἐκτενῶς δὲ ὁ Ἑυρωπαϊκὸς τύπος ὀμιλεῖ περὶ αὐτῆς, ἐξαιρῶν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰς ὕψιστας καλλιτεχνικὰς αὐτῆς ἀρετὰς καὶ τὴν δραματικὴν αὐτῆς δεινότητα.

Διὰ τὴ πορεία ἐλαττοῖται τὸ ὄφρος τοῦ σώματος: Διότι πιέζονται διὰ τοῦ δρόμου οἱ χόνδροι τῶν ἀρθρώσεων τῶν κάτω ἄκρων καὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης. Διὰ τοῦτο τὸ ἀνάστημα εἶναι ὑψηλότερον τὴν πρῶταν παρὰ τὸ ἑσπέρας, ἢ διαφορὰ δὲ αὕτη δύναται νὰ φθάσῃ μέγρι τινῶν ἑκατοστομέτρων, ὅταν περιπατήσῃ τις πολὺ τὴν ἡμέραν. Κληρωτοὶ τινες, γνωρίζοντες τὴν φυσιολογικὴν αὐτὴν ἰδιορρυθμίαν, διὰ βεβαιωμένον καὶ μακρῶν δρόμων, ἐπιτυγχάνουσιν αἰσθητὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἀναστήματος αὐτῶν, προσέτι δὲ ἐπιθέτουσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας βαρεῖς σάκκους ἐπὶ τῶν δύο ὤμων. Μετὰ τοῦτο, προσέρχονται ἐνώπιον τοῦ ἀπιθεωρητικῶ Συμβουλίου.

Διὰ τὸ ἀνάστημα μὴκύνεται μετὰ μακρῶν ἀσθένειαν: Διότι ἡ μακρὰ ἐν τῇ κλίνῃ διαμονὴ ἐξογκώνει τοὺς χόνδρους τῶν ἀρθρώσεων καὶ οὕτω μὴκύνεται τὸ σῶμα: προσέτι δὲ ἐξαφανίζει καὶ πᾶσαν κυρτότητα τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

Ποιήτρια Ἰταλίς. Ἡ Ἄδα Νέγρη, διάσημος ἰταλὶς ποιήτρια, ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς καὶ δεύτερον τόμον ποιημάτων ὑπὸ τὸν τίτλον «Θυέλλαι.»

Ἡ Ἄδα Νέγρη, πρὶν ἀναφανῆ ὡς ποιήτρια, ἦτο πτωχὴ καὶ ἀρηνὴς διδασκάλισσα εἰς ἓν χωρίον τῆς βορείου Ἰταλίας.

Σπανίως γυνὴ ἐξέφρασε μετ' ὁσπιν ἐλευθεροστομίαν τὰ αἰσθηματὰ τῆς καὶ τὰ μᾶλλον κρύφια, ὅσον αὕτη.

Αἱ γυναῖκες εἰς τὸν Ἀβυσσινιακὸν στρατόν. Αἱ γυναῖκες τῶν Ἀβυσσινίων εἶνε χρησίμοι εἰς τὸν στρατόν. Ἀναπληροῦν τοὺς στρατιώτας καθ' ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τῶν. Πορεύονται εἰς τὸ στρατόπεδον, φέρουσαι φουστὰ ὕδατος καὶ ζωτροφίαν. Ὅταν τὸ στρατόπεδον φθάσῃ εἰς τοὺς σταθμούς, αὐταὶ ἐτοιμάζουσιν τὰ συσσίτια, ἀλλάθουσι τὸν σίτον, ἀνανεώνουσιν τὸ ὕδωρ τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκτελοῦν ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τοῦ στρατοπέδου.

τιμὸν ὡς ἐπιθυμῇ, καὶ βρυονθείς, ἔρριψε κατὰ γῆς τὰ βόδια, καὶ κομικῶς πλεον παρτήρει αὐτὰ, ὅπρι ἐπιβιβάζουσε τὰς ὑποναίας τοῦ φύλακος.

Οὗτος ἀπέλιπε διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐξαισίων ἀνθῶν, ἀπεράσις νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἰλαοτραγωδίαν αὐτὴν, διὰ τῆς ἀίμαλωτίας τοῦ ἀσθενοῦς, τὸν ὅπου ἐνεπιστεθίσθησαν αὐτῷ. Πονηρῶς δὲ σκεφθεὶς, ἐπλήρωσεν ὕδατος ποτιστήριον, μετέφερον αὐτὸν εἰς πλησίον ἐκεῖ οἰκίσκον, καὶ ἐπρότεινε εἰς τὸν ὑποτιθέμενον τρελλὸν νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖ ὅπως, δροσίσει τὰ τόσον ἀπλάγγωνος καταστραφέντα βόδια. Ὁ ζωγράφος ἀνυπόπτος ἐδέχθη τὴν εὐγενῆ προσφορὰν, καὶ ἀσοῦ μόνου ἔθεεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος τὴν ἀναθεσμένην του, ἐστράφη ὅπως μεταβῆ ἐκ νέου καὶ εἰς τὸν κήπον πρὸς πλουτισμὸν τῶν ποθομένων χρωμάτων· ἀλλ' ἀφῆνης εὐρέθη ἄντιμέτωπος πρὸς τὸν φύλακα, ὅστις ἔφρασε διὰ τοῦ σώματος του τὴν κλεισθεῖσαν ἠθὴν θύραν.

- Τί σημαίνει ἡ ἀστειώτης αὐτῆ; ἠρώησεν ὁ ζωγράφος ἐκπληκτος.
- Ἦσαν ἄσπετα, εἶπε μου.
- Ἄνοστα! σᾶς διατάσσω!
- Ὡ! φίλε μου! ἄπαξ ἔμεις: ἐδῶ, δὲν ἐξέφυγεσθε παρὰ μετὰ τὴν ἐπισκεψὴν τοῦ ἱατροῦ.
- Λοιπὸν, πήγαινε νὰ τὸν ζητήσῃς.
- Δὲν τὸν ἀνησυχῶμεν ὅσον τρώγῃ.
- Καὶ ἐγώ, ὁ ὀποῖος θά ἐπιγοιματίζω μετ' ἑαυτοῦ!
- Καλὰ, καλὰ, λέγε ὅσα θέλῃς.
- Σοὶ ἀπαγορεύω νὰ μοὶ ὀμιλήσῃς ἐνίκως, ἀνέκραξε ματωδῶς ὁ ζωγράφος.

Ὁ φύλαξ ἀνύψωσε τοὺς ὄμους. Τότε ματαίως ὁ Τρουβλώ εἶπεν εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομά του, τὸ ἐπάγγελμά του, τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι εἶχε σῆσῃ τὰς φρένας, καὶ ὅτι ὁ ἱατρὸς τὸν προσεκέλευσε νὰ δρῆσῃ αὐτὴν διὰ τὸν ζωγράφου μίαν εἰκόνα, ὁ φύλαξ ἐθέλωσε πάντα ταῦτα παραλογισμοῦ: ἐνῶ πταύρονος, καὶ ἀπαθῆς ἔδλεπεν αὐτὸν χειρονομοῦσα, ὑδρίζοντα, κἀπλοῦ τα.

Τὰ παιδιά κάμνουν τὰς αὐτὰς ὑπηρεσίας. Ἐκτελοῦν τὰς παραγγε-
λίας, μεταδίδουν τὰς διαταγὰς ἀπὸ σώματος εἰς σῶμα, διεγρόμενα διὰ
τόπων, ὅπου μόνοι οἱ πίθηκοι ἢ ποιοῦν νὰ διέλθουν. Ἡ μόνη γυνὴ
ἢ ὅποια δὲν κάμνει τοιαύτας ὑπηρεσίας εἶναι ἡ βασίλισσα.

Κίνδυνος προερχόμενος ἐκ τοῦ μεγάλου ψύχους. Κατὰ τὴν περι-
οδὸν τοῦ δυνατοῦ ψύχους, ὀφείλει τις ν' ἀποφεύγῃ ὅσον τὸ δυνατόν
νὰ ἴσταται ἀκίνητος καὶ ἐκτεθειμένος ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν δριμύτητα
τῆς ἀτμοσφαιρας· ὁ κίνδυνος οὗτος εἶναι σπουδαιότατος ἰδίως διὰ τοὺς
γέροντας καὶ τοὺς ἀδυνατοὺ κράσεως καὶ ἀναιμικοὺς νέους. Καθ' ἡμέ-
ραν ἐξ ἀπρονοησίας τῶν ἀνθρώπων πρὸς προφύλαξιν αὐτῶν, συμβαί-
νουνσι παραλυσίαι, πληθῶραι αἵματος, αἰμοπτύσαι, ἐκ μιᾶς μόνης
στιγμῆς ψύξεως προελθούσαι. Διότι ὑπὸ τοῦ ψύχους ὠθούμενον τὸ
αἷμα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος πλημμυρεῖ τὰ ἐσωτερικὰ ἄγγεϊα
καὶ ὑπὸ τὴν ὑπερβολὴν τῆς πληθωρικῆς ἐντάσεως, ἢν ὑφίστανται τὰ
ἄγγεϊα τοῦ ἐγκεφάλου, τῶν πνευμῶνων καὶ τῆς καρδίας διακρῆννεται
καὶ συνεπιφέρουν στιγμιαίως τὸν θάνατον.

Σπουδαίως λοιπὸν πρέπει ν' ἀποφεύγῃ πᾶς τις τὴν ἐπὶ πολὺ στάσιν
εἰς τὸ ψῦχος εἰς μέρη ἐνθα σχηματίζονται ρεύματα ἀέρος, διότι σιγι-
μαί τινες ἀρκοῦσιν, ὅπως ἐπιφέρουσιν ἀνεπανορθώτους συνεπείας.

Νέα ἐπαγγελματα τῶν γυναικῶν τοῦ λαοῦ ἐν Ἀμερικῇ. Νέα
γυνὴ κερδίζει ἐν δολλάριον τὴν ἑβδομάδα δι' ἕκαστον κῦνα τὸν ὅποιον
λαμβάνουσα οἶκοι πλύνει κτενίζει καὶ μανθάνει νὰ ἐκτελῇ διάφορα
παιγνίδια.

Ἄλλαι μετέρχονται τὸ ἐπάγγελμα νὰ πρωτοφοροῦν τὰ ὑποδή-
ματα τῶν κυριῶν, τὰ ὅποια τὰς στενοχωροῦν. Κερδίζουν ἱκανὰ δολ-
λάρια τὴν ἑβδομάδα καὶ ὁ ὑποδηματοποιὸς ταῖς κατασκευάζει δωρεὰν
ὑποδήματα.

Ἄλλαι ἀναλαμβάνουν νὰ στρώνουν τὴν τράπεζαν διὰ μεγάλα γεύ-
ματα, εἴτε εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, εἴτε εἰς ξενοδοχεῖα καὶ κερδίζουν 3—4
σελλήνια τὴν ὥραν.

Ἄλλαι τέλος, γινώσκουσι τὴν Γαλλικὴν ἐπὶ εὐκαιρίᾳ παρα-
στάσεων ὑπὸ Γαλλικοῦ θιάτου, προσφέρονται νὰ ἐξηγῶσιν ἀπὸ πρωίας
τὴν ὑπόθεσιν τοῦ παρατηρησομένου δράματος εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας
τὴν γλῶσσαν.

Ἐντομον βιβλίων. Τὸ παράσιτον τοῦτο εἶναι ἔντομον μικρὸν Ni-
cobiium histumόνουμαζόμενον, ἀρέσκειται δέεῖς τὰ παλαιὰ βιβλία νὰ ἐν-
δαιτᾶται. Γεννόμενον ἐν τῇ Νοτίῳ Εὐρώπῃ μετακλιματίσθη εἰς
τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ἐσχάτως διὰ παλαιῶν ἱσως βιβλίων, ἅτινα
ἐστάλησαν ἐκεῖ διὰ δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς βιβλιοθήκας.

Εἰς Λουιζιάνην ἀναφέρεται βιβλιοθήκη ἐξ 8 ἢ 9 χιλιάδων τόμων,
ἐξ ὧν ἐπάναρχες νὰ καύσωσι μέρος, ὅπως σώσωσι τὰ λοιπὰ ἀπειλού-
μενα ὑπὸ τῆς εἰσβολῆς τοῦ καταστρεπτικοῦ ἐντόμου.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Πῶς διακρίνονται οἱ ἀληθεῖς ἀδάμαντες. Τὸ πρῶτον εἶναι δυσκο-
λῶτατον καὶ διὰ τοὺς χρυσοχόους ἀκόμη. τοὺς κοσμηματοπώλας καὶ

Τέλος γενόμενος ἐξάλλος, ἤρρισε νὰ κτυπᾷ τὴν θύραν διὰ τοῦ μαχαίριδου
δι' οὗ ἔδραπειν ἄνη. Εἰς τὴν θέαν τοῦτου ὁ φύλαξ, ἔκρινε πρόνοιμον νὰ ὑπε-
ρασπίσῃ καὶ τὸν κινδυνεύοντα ἑαυτὸν του, καὶ πρὸς τοῦτο, χωρὶς ν' ἀλλάξῃ
θέσιν ἐπέσει διὰ τοῦ δακτύλου κομβίον τι, ψιθυρίζων. Καὶ ἐντούτοις ὁ ἄνθρω-
πος αὐτοῦ, δὲ εἶχεν ὕψος κακόν. Πῶς ἠπατήθη. Καὶ ἐνῶ ἐμονολόγει, ἠ' ἐκτρι-
κὸς κωδωνίσκος ἀντήχησε μακρόθεν, καὶ δύο εὐσταεῖς ἄνδρες, εἰσελθόντες διὰ
πλαγίης θύρας, ἀστραπιαίως περιεβαλον διὰ τοῦ καταναγκαστικοῦ χιτῶνος τὸν
ἀτυχῆ ζωγράφον καὶ ἐξήλθον πάντες.

Μείνας μόνος ἐν τῇ ὑπερτάτῃ ἐκείνῃ ἀκινήσει, ἤρρισε νὰ καλῆ εἰς βοήθειαν
δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμῶνων του, ἀλλ' εἰς μάτην ἐξηνληθή, καὶ ἐ-
σιώπησε παρατηρήσας ὅτι τὸ ἄνευ παραθύρων δωμάτιον ἐκεῖνο, εἶχε τοὺς τοί-
χους ἐπιστρωμένους διὰ παχέος βαμβακος μὴ ὕψιστου, καὶ ὅτι ἐὰν ἀ-
κόμη ὠρόετο δὲν θὰ ἤσοετο οὔτε ψιθυρισμὸς ἐκ τῆν ἔξωθεν.

Ἡ ἔξαρξίς του ὅθεν κατέπεσε βαθυμυδόν, καὶ τὸ συμβᾶν ἐθεώρησεν ὑπὸ τῶσον
κομικὴν φάσιν. Ὡστε ὀμηρικὸς γέλως κατέλαβεν αὐτόν.

Ἐγκαρτερήσας, διήρχετο τὰς φρικώδεις ἐκείνας στιγμὰς, συνδυάζων τὴν
συναρμυγὴν καὶ δ' ἐυθέτησιν τῶν χρωμάτων καὶ τῶν βόδων, τὴν ἀκουσίαν αἰ-
τίαν τοῦ γελίου συμβάντος του, τὰ ὅποια ἐξηκολούθουν ὀρσιζόμενα ἐν τῷ
ποτιστηρίῳ, Ἦτο δευτέρα ὄρα μετὰ μεσημβρίαν. Ὅτε ὁ ἰατρὸς Ριγγῶ, ὅστις

ἐμπόρους πολυτίμων λίθων. Ἡ «Ἐπιθεώρησις τῆς Βιομηχανικῆς χη-
μείας», ὑποδεικνύει ἐν τοῦτοις ἀπλούστατον μέσον καὶ λίαν ἀξιοσύστα-
τον: α' ἀργιλλώδους κονδυλίου αἰχμηροῦ χαρασσεται γραμμὴ ἐπὶ
τοῦ ἀδάμαντος, ἣτις θὰ ἀποτυπωθῇ ἐπὶ τοῦ ψευδοῦς, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ
ἀληθοῦς οὐδὲν θὰ ἀπομείνῃ.

Πλύσιμον λευκῶν χειροκτιῶν ἄνευ βενζίνης. Εἰδικὸς τις ὑποδει-
κνύει τὸν ἐξῆς τρόπον, ὅστις βεβαίως θὰ ἐκτιμηθῇ ὑπὸ τῶν θιασω-
τῶν τῶν λευκῶν χειροκτιῶν: Ἀναλύουν σάπωνα ἐντὸς θερμοῦ γά-
λακτος, προσθέτοντες εἰς ἡμίσειαν λίτραν τοιαύτης διαλύσεως τὸ
λεύκωμα ἐνὸς ὠοῦ, καλῶς κτυπημένου καὶ σταγόνας τινὰς ἀναλελυ-
μένου ἀμμωνιακοῦ ἔλατος. Τρίθουν διὰ τοῦ ρευστοῦ τοῦτου τὰ χει-
ρόκτια, φερόμενα ἐπὶ τῆς χειρὸς, διὰ τεμαχίου φλανέλλας καὶ διὰ νὰ
διατηρηθῇ τὸ δέγμα μαλακὸν μετὰ τὴν πλύσιν, στεγνόνουν τὰ γάν-
τια εἰς τὸ σκότος (dans l'obscurité).

Πῶς θεραπεύονται τὰ ἐπὶ τῶν ὠτων χεῖμετλα. Αἱ λυμφατικαὶ
κράσεις ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου ψύχους ὑπόκεινται εἰς χεῖμετλα ἐπὶ τῶν
ὠτων, τὰ ὅποια θεραπεύονται πλυνόμενα δι' ἀφεψήματος καρυοφύλ-
λων χλιαροῦ, ἐὰν δὲ τὸ ἄκρον τοῦ ὠτός ἐκ τῶν χεῖμετλων πληγῶσῃ,
καλύπτεται τὸ οὖς καθ' ἐσπέρας διὰ μικροῦ πανίου, βεβρεγμένου εἰς
σπίρτο τῆς καμφόρας. Ἐὰν ἡ φλόγωσις εἶναι μεγάλη τίθεται ἐπὶ
τοῦ ὠτός κατάπλασμα ἀπὸ ἄλευρον ἐκ γεωμύλων.

Ἐσωτερικῶς δὲ ὁ πάσχων, λαμβάνει ἔλαιον τοῦ ἥπατος τοῦ ὀνί-
σκου καὶ ἀφεψήματα ἀντιλυμφρατικὰ ἐξαχρωμένα ὡς καὶ σιρόπιον
γεντιανῆς, ἢ ἴκκορδαλίδος (φυτοῦ ἀγρίου καὶ πικροῦ).

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας ὑπ' ἀριθ. 22 ἤνοιξεν ἡ πρῶτη δι-
ευθύντρια τοῦ κ. Ταμπακοπούλου Κα. Πάτση Γ. Μπελαβίλλα νέον
κατάστημα Ὁ ΝΕΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ πρὸς κατασκευὴν στεφάνων
ἐκ τεχνηγῶν ἀνθῶων, ἐκ κηροῦ, διὰ γάμους, ὁμοίως ἄνη γλαστρῶν,
καπέλλων στεφάνων, κηδεῖων παντὸς εἶδους καὶ παντὸς σχήματος
εἰς τιμὰς λίαν συγκатаβατικὰς, καθ' ὅσον ἡ Κα. Πάτση Γ. Μπε-
λαβίλλα ἐπιδιώκει ἐλάχιστον κέρδος ἐκ τῶν ἀγοραστῶν τῆς.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΑΛΟΥΣΤΡΟΥ

Ὁδὸς Ὁφθαλματρείου ἀριθ. 3 μετὰ τὸ ὄδοῦ Σταδίου
καὶ Παρασοῦ.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω λεπτοουργεῖον κατασκευάζονται ἐπιπλα κομψότατα,
καὶ στερεότατα, ἐφ' ἡμίλλα τῶν καλλιτέρων ἐργουστασίων τῆς Εὐρώ-
πης ὑφ' ὄψας τὰς ἐπόψεις ἤτοι ἐπιπλα διὰ σαλόνια, τραπεζαρίας,
γραφεῖα, εἰσοδους, καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς ταπετσαρίας παντὸς εἶδους
καὶ ρυθμοῦ, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅτι ὑπάγεται εἰς τὴν λεπτοουργικὴν
τέχνην εἰς τιμὰς λίαν συνκαταβατικὰς. Ἐργατῖα ἐγκυνημένη.
Μία δοκιμὴ πρὸς βεβαίωσιν.

εἶχε Λουκουλλείως προγευματίσει, ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ κήπου του
καὶ ἡ θέα τῶν εἰς τοὺς δρομίσκους διεσπαρμένων βόδων, ἀνέμνησεν αὐτῷ τὴν
λησμονηθέντα συνδαιτημόνα. Καταρώμενος δὲ τὴν ἀνάτατον αὐτοῦ ἀρηρημάδα,
ὕπεθεσεν ὅτι ὁ Τρουδῶ βερυνθείς ν' ἀναμένη ἐν τῷ κήπῳ ἀνεχώρησε διὰ
Παρισίους.

Ἐτε ὁ μπάρμπα Ρομπικέ, ὅστις ἀνέμενε τὴν ἔξοδόν του τῷ εἶπε μα-
κρόθεν.

Καλὰ τὸν ἐγνωρίσα, τὸν νέον!

Δυστυχῆ! ἀνεφώνησεν ὁ ἰατρὸς, ἐν ἥσας τί εἶχε συμβῆ, καὶ δι' ἐνός ἄλ-
ματος ὡσεὶ εἶχε δηχθῆ ὑπὸ ἐχθρῆς, εὐεῖθη πρὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκισκου, ὁπό-
θεν ἠλευθέρωσε τὸν ἀτυχῆ ζωγράφον, ὅστις οὐδέμιαν μνησικακίαν ἐτήρησε διὰ
τὸν δῆμιόν του.

Μόνον ὁ ἰατρὸς Ριγγῶ, οὐδέποτε ἀνέφερε πότον ἐπλήρωσε τὴν εἰκόνα τῶν
βόδων. Ἄλλ' ὁσάκις οἱ φίλοι του ἀστετεύονται τὸν ζωγράφον διὰ τὸ πάθημά
του, ἀπαντᾷ ἀνοψῶν τοὺς ὤμους! Ἐπιθύμουν, ἀντὶ τῶσου τιμήματος νὰ ἐφό-
ρουν ἅπαξ ἔτι τὸν χιτῶνα τῶν τρελλῶν, καὶ νὰ ζωγραφίσω κατόπιν μίαν
ἄλλην εἰκόνα.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Μαρία Γεωργιάδου.